

Pirmdiena, 21.jūlijs

2.pūtiens

Pakalnu Taurētājs

ABI DIVI - KALNAMUIŽĀ

FOTO B.Krūmiņa

Pēc ilgās gaidīšanas svētdienas vakarā viņi visi abi divi satikās. Tikko bija nolijis lietūs, un kājas satikās ar peļķēm. Satikās smaidi, skatieni, sirdis.

Kā nometnes atklāšanā teica tās vadītājs Ainārs Grīnvalds, no rīta vispirms satiekamies mēs abi divi: es un mans atspulgs. Skatoties uz otru, var ieskatīties acīs tikai vienam cilvēkam. Nometniekiem viņš novēl nenolaist acis, satikt vienam otru un tā atrast pašam sevi.

Satiekas abi divi: skatiens un karogs, kas mums atvedis daļiņu no Rucavas saules siltuma. Te satiekas abas divas 3x3 nometnes – kur vienai gals, tur otrai sākums. Nometnes karogu paceļ nevis ABI 2, bet ABI² – tās ir četras Kļaviņu dzimtas paaudzes.

Satiekas labie vārdi. 3x3 kustības *mammas* Līgas Rupertes labie vārdi

tiek veltīti abiem diviem – nometnes vadītājiem Inesei un Aināram Grīnvaldiem un smilteniešiem. Arī Latvijas 3x3 valdes priekšsēde Inese Krūmiņa abus divus Rucavā ceptos maizes klaipus nodod abām divām ģimenēm – Rupertiem un Grīnvaldiem. Viņa novēl atrast daudz atbilžu, kā apvienot to, kas ir mūsos, – iekšējo un ārējo, vīrišķo un sievišķo, balto un melno. Tie visi abi divi ir nedalāmi. Šīs mājas (Smiltenes Valsts tehnikuma) direktors Andris Miežītis uzteic 3 x 3 par triju paaudžu – bērnu, vecāku un vecvecāku – kopības uzturēšanu, kas patlaban ikdienu vairs reti sastopama. Viņš mums visiem vēl izjust paaudžu kopību, kā arī aicina justies kā mājās. Satiekas skanīgais nometnieku „Labvakar” ar Smiltenes novada

Turpinājums 3. lpp.

DIENAS NORISE OTRDIENA, 22.JŪLIJS

7:45-9:00 Celšanās

9:00-9:30 Brokastis

9:40-10:10 Dienas tēma un TV

10:20-12:45 Rīta ievirzes

13:00-13:45 Pusdienas

14:00-16:30 Pēcpusdienas ievirzes

16:45-18:45 Pievakares ievirzes

19:00-19:45 Vakariņas

20:00-21:30 Filma un G.Kukaiņa stāstījums par Smiltēni / E.Lipora izrāde «Koklītes ceļojums» kultūras namā

21:30-22:00 Vakara dziesma, pasaciņa mazajiem

22:00-23:00 Vakara viesis / danči

23:00-... Danči, nīkšana

ESAM KUPLS PULKS

Pirmdien dalībai nometnē ir reģistrējušies 490 dalībnieki.

No ASV ieradusies 17,

Norvēģijas – 13,

Luksemburgas – 9,

Krievijas – 8,

Vācijas – 4,

Austrijas – 3,

Beļģijas – 2,

Zviedrijas – 2,

Kanādas – 1.

Savukārt Smiltenes novadu pārstāv 139 dalībnieki, visi pārējie ir no citiem Latvijas novadiem un pilsētām.

Jaunākā nometnes dalībiece ir Eva Baltalksne, kura dzimusi šā gada 1.februārī.

Raženākā mūža īpašnieks ir Manfreds Zīverts, kuram ir 97 gadi no ASV.

APVĀRSNIS

Otrdien, 22. jūlijā, no plkst. 16:45 līdz 18:45 „Apvārsnī” viesosies mākslinieks **Aleksandrs Luhaers**. Viņa sarunas tēma būs „Gaismā un ēnā kā visa pamats”. Aleksandrs ir ļoti radoša un dziļa personība, kurš kā mākslinieks autodidakts ir apguvis glezniecības pamatprincipus un spējis atklāt šī aroda šarmu un noslēpumus. Mākslinieks dalīsies pieredzē par radošajiem meklējumiem un sniegs zināšanas glezniecības pamatprincipos.

Tikšanās ar mākslinieku tehnikuma zālē.

Daudz laimes
11. dzimšanas dienā
Rimantam Ulozam!

VAKARA VIESIS

Šovakar laikā no plkst. 22.00 – 23.00 vakara viešņa būs **Sannijs Kalniņa**, kura stāstīs par kosmosa daudzdimensionālo uzbūvi, citām civilizācijām, cilvēces „augšāmcelšanos” un latvisko zinību mantojumu šajā raibajā procesā. „Kas iekšā, tas priekšā” – cilvēka šodienas domas ir viņa rītdienas fiziskā realitāte.

Savukārt otrdienas vakarā šajā pašā laikā tiksimies ar **Vinetu Gončari**. Mēs visi zinām, ka katra diena mūs tuvina ceļam uz viņsauli. Palicējiem ir jāatrod savs redzējums par tukšo vietu sev blakus. V. Gončare runās par latvisko dzīvesziņu un spēju sadzīvot ar zaudējumu, par to, kā tilts starp šosauli un viņsauli palīdz sarast ar pārmaiņām.

**Tikšanās notiks ārā pie ugunsкура ēdnīcas ēkas galā.*

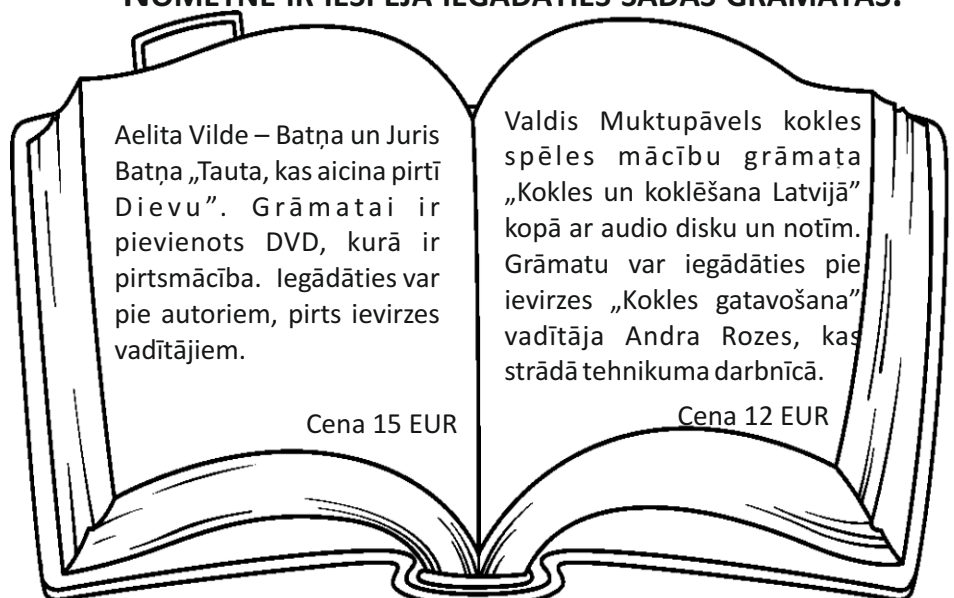
Pieteikšanās Brīvajam mikrofonam
Ikviens aicināts pieteikt savu uzstāšanos **BRĪVĀ MIKROFONA koncertā visdažādākajos izpausmes veidos: dejā, dzejā, mūzikā, dziesmā u.c.**

**PIETEIKUMA ANKETAS LŪDZAM IEMEST KASTĒ
PIE INFO CENTRA**

**Koncerts notiks trešdien, 23. jūlijā, plkst. 20.00 kultūras
nama zālē.**

**Ir iespēja sarunāt ģitāras pavadījumu – Alberts Rokpelnis
T.26393332. un Jānis Sausnītis T.29164769**

NOMETNĒ IR IESPĒJA IEGĀDĀTIES ŠĀDAS GRĀMATAS:

Aelita Vilde – Batņa un Juris Batņa „Tauta, kas aicina pirtī Dievu”. Grāmatai ir pievienots DVD, kurā ir pirtsmācība. Iegādāties var pie autoriem, pirts ievirzes vadītājiem.

Cena 15 EUR

Valdis Muktupāvels kokles spēles mācību grāmata „Kokles un koklēšana Latvijā” kopā ar audio disku un notīm. Grāmatu var iegādāties pie ievirzes „Kokles gatavošana” vadītāja Andra Rozes, kas strādā tehnikuma darbnīcā.

Cena 12 EUR

Turpinājums no 1. lpp.

FOTO B.Krūmiņa

domes priekšsēdētāja vietnieka Ginta Kukaiņa „Labvakaru”. Un atkal sveicieni 3 x 3 *mammai* Līgai un Inesei ar Aināru, labi vārdi 3 x 3niekiem, vēlēt, lai būtu vieta kur augt, un nedēļas beigās aizvest uz mājām kādu jaunu gudrību, padomu vai lietu.

Pēc vēlējumiem nometnes vadītāji Inese un Ainārs aicina ikvienu sastāties pa pāriem un pagalmu izstaigāt goda solī. Vispirms pa pārim, tad pa diviem, tad pa četriem, līdz atkal visi vienā rindā, skatot viens otru vaigā, pasmaidot un sasveicinoties. Tā bija varena sajūta - sajūst vairāk nekā 500 cilvēku enerģiju, redzēt smaidus sejās un dzirdēt skanīgus „Labvakar!” visapkārt.

Kad pie darba ķērās abi divi atklāšanas otrās daļas vadītāji Ansis Bogustovs un Dīvs Reiznieks, satikās ieviržu vadītāji un nometnieki, lai pirmdien atkal satiktos ievirzēs, skatienos un smaidos. Ja Pakalnu Taurētājs būtu Smiltenes 3x3 dalībnieks, viņš svētdienas rītā attaptos ar tapotu puķi pie savas jaunizveidotās sāls mīklas taures. Viņam līdzās būtu otrs vokāli instrumentālās grupas dalībnieks Tālavas Koklētājs, bet viņam nebūtu tik skaistu pērlišu rotu, brošu un auskaru kā Pakalnu Taurētājam. Taurētāja atvasēm nebūtu nekādu iespēju nedēļas laikā pataurēties, jo tos pieskatītu acīgie Brīnumzemes un Augstāk par zemi ieviržu vadītāji.

Pakalnu Taurētājs nometnes laikā dabūtu tulznas, dejojot pie Liporiem, un būtu spiests šūdināt jaunus apavus pie Agritas Krieviņas. Ir paredzams, ka uzlabosies Pakalnu Taurētāja gastronomiskie paradumi un ģimenes stāvoklis, jo viņš iemācītos pagatavot alu un domāt valstiski. Visas pārējās vilinošās iespējas, kas sagaida reālos nometniekus un iedomu Pakalnu Taurētāju, nav iespējams ne uzskaitīt, ne aprakstīt. Nāksies vien katram pašam to visu piedzīvot, lai pēc nometnes abiem diviem būtu prieks atcerēties un dalīties iespaidos.

Ieva Kalniņa un Gundega Drava

LAI ATZIŅĀM IR DIEVA SVĒTĪBA

Svētdienas pēcpusdienā nometnes dalībnieki bija aicināti uz svētbrīdi Smiltenes evaņģēliski luteriskajā Marijas baznīcā, kur mūs sirsnīgi sagaidīja mācītājs Reinis Kulbergs un ērgelniece Inga Rācene.

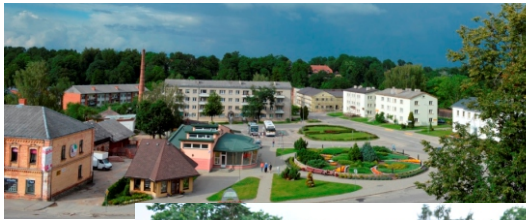
Domājot par nometnes tēmu „Abi divi”, mācītājs citēja kēniņa Dāvida dziesmā teikto: „Tas Kungs ir mans gans, man netrūks nenieka. Viņš man liek ganīties zālāinās ganībās. Viņš mani vada pie skaidra ūdens. Viņš atspirdzina manu dvēseli un ved mani pa taisnības ceļiem Sava Vārda dēļ. Jebšu es arī staigāju tumšā ielejā, taču ļaunuma nebīstos, jo Tu esi pie manis, Tava gana vēzda un Tavš gana zizlis mani iepriecina. Tu klāj man galdu, maniem ienaidniekiem redzot, Tu

svaidi ar elļu manu galvu, mans kauss ir piepildīts pilns līdz malai. Tiešām, labums un žēlastība mani pavadīs visu manu mūžu, un es palikšu Tā Kunga namā vienumēr.” „Lai šie vārdi ir kā labs sākums jūsu nometnes kopējam ceļam, lai jūs gūstat mieru un pārliecību par to, ka šajā grūtajā pasaulē ir labs Draugs. Lai atziņām, kuras gūsiet šīs nedēļas laikā, sajūtat Dieva klātbūtni,” vēlēja mācītājs. Sadodoties rokās, nometnes dalībnieki vienojās lūgšanā „Mūsu tēvs debesīs”. Tāpat kopīgi nodziedājām gan garīgo dziesmu, gan latvju dainu „Caur sidraba birzi gāju”. Ērgelniece iepazīstināja ar baznīcas vēsturi un ievērojamo mācītāju Kārli Kundziņu, kas Smiltenes baznīcā kalpojis 50 gadus

un bijis tik ievērojama autoritāte, ka viņam uzticēta Brīvības pieminekļa pamatakmens iesvētīšana. Ērgelniece stāstīja, ka pašreizējās 20 balsu ērģeles 1890. gadā būvējuši Liepājas meistari Racmanis un Rollers, taču diemžēl nekas vairāk par šiem cilvēkiem nav zināms. „Gadījumā, ja kādam nometnes dalībniekam ir informācija, tad lūgums mani par to informēt,” teica I. Rāceni. Viņa izrādīja Smiltēni no baznīcas torņa. Smiltēnē ir arī katoļu, pareizticīgo un baptistu dievnami.

Daiga Kļanska

MĒS BILDĒS

KO GRIBI PAVEIKT SMILTENES 3 x 3?

Bruno Silva no Ikšķiles: Nometnē es gribu iemācīties ko jaunu, iepazīt jaunus draugus un sportot, kā arī dancot. Smiltēni pirmajā dienā iepazīnu ar velosipēdu un man vislabāk patika pie „Brūža” un ezers ar baltajām ūdensrozēm.

◆◆◆

Krūgeru ģimene no Vācijas: Mamma Evita stāsta, ka meita Laima, kas šovasar beigusi 1. klasi, un dēls Henriks, kas rudenī sāks skolas gaitas, mēģinās izkalt kādu latvisku rotu un iespējams, ka viņiem pievienosies arī tētis Fabians, jo viņa izvēlētajā animācijas ievirzē pieteicās par daudz dalībnieku. Pievakarē viņi visi četri ir nolēmuši sportot, bet pēcpusdienā – iepazīt Smiltēnes apkārtni. „Mēs esam izpētījuši gan Smiltēnes mājaslapu, gan tūrisma ceļvedi un jau iepriekš izpētījuši objektus, kurus mēs vēlētos apmeklēt. Esam bijuši 3x3 nometnē Cesvainē un tolaik nožēlojam, ka neizdevās apskatīt apkārtni, tādēļ šoreiz mēs izlēmām jau laikus saplānot to, ko vēlamies tuvākajā apkārtne apskatīt,” par iecerēm stāsta Evita. Mamma priecājas, ka kopš aprīļa Hamburgā ir latviešu skoliņa, kurā bērni rotaļājoties var mācīties rakstīt un runāt latviski, dziedāt, dejot. Kopā ar citiem Hamburgas latviešiem viņi svin 18. novembri, dažkārt arī Jāņus.

◆◆◆

Ričarda Uloza ģimene – sieva Evija, dēli Rīmanis (11 gadi) Raigards (9 gadi) un Ernests Ričards ieradusies no Luksemburgas. Tētis stāsta, ka bērni nometnē ir jau trešo reizi, jo viņiem tā

ir ļoti iepatikusies. Vecākie dēli ies uz vilku mācību, Ernests Ričards – „Brīnumzemi”. Sieva šūs, bet Ričards izzinās alus darīšanas noslēpumus, kā arī godus, rituālus un tradīcijas. Viņu interesē arī diskusijas par politiku kopā ar Ansi Bogustovu. „Centīšos visu apvienot,” apņēmības pilns ir lietuvietis Ričards, kurš runā bagātā latviešu valodā. 1991. gadā viņš studējis Latvijas Universitātē kā apmaiņas programmas students. Savukārt savu sievu Eviju saticis, kad viņa studējusi Vitauta Dižā Universitātē Kauņā. „Dēli mācās Eiropas skolā, kur katru dienu viena stunda ir lietuviešu valodā, savukārt latviešu valodu, kultūru un tradīcijas viņi apgūst latviešu sestdienas skoliņā „Strops”. Mums ir ļoti aktīva latviešu kopiena – darbojas koris, folkloras kopa „Dzērves”. Bērni runā gan latviski, gan lietuviski, mājās mēs ļoti pieskatām, lai viņi runātu mātes un tēva valodā, ja pasprūk franču valoda, es viņiem atgādinu, ka esam mājās un runājam dzimtajās valodās. Arī gadskārtu svētkus svinam, ievērojot gan latviešu, gan lietuviešu tradīcijas. Šogad Jāņos skaisti sagaidījām un pavadījām saulīti,” lepojas Ričards.

◆◆◆

Ieva Šterna no Rīgas: Nometnē esmu iecerējusi noaust jostu. Man ir kokle, taču minimāli protu to spēlēt, tādēļ šonedēļ centīšos papildināt savas prasmes. Iešu arī dziedāt pie Vivitas Skurules. Nakšņoju ārpus nometnes teritorijas, bet ceru, ka kādu vakaru arī palikšu uz nīkšanu.

Eduards Vaivods no Rīgas: Esmu nometnē pirmo reizi. Esmu pieteicies aktieros, sporta spēlēs un vilku mācībā. Tad jau redzēs, kā man ies.

◆◆◆

Iveta Rozenberga ar dēliem Ernestu, Monvīdu un Jēkabu no Ainažiem: Par piedalīšanos 3 x 3 nometnē domāju gadiem, beidzot šovasar tas ir piepildījies. Bijām plānojuši, ka kopā būs arī tētis Monvīds, taču darba dēļ viņš mums nevarēja pievienoties. Pati iešu papildināt zināšanas par godiem, tradīcijām un rituāliem, kā arī uz ģimeņu semināru. Puikas darbosies teātra sportā, vilku mācībā, un taps no puikām par vīriem. Ernests ir izvēlējis darināt stikla pērlišu rotas ar latvju rakstiem. Pirmie iespaidi un emocijas par nometni ir ļoti jaukas. Lai arī dzīvojam laukos un pastaigas pa zāli ar basām kājām bērniem nav nekāds nezināmais, Jēkabs vakar bija pārsteigts par to, cik brīnišķīga ir sajūta pēc lietuses iet pa zāli ar basām kājām.

◆◆◆

Liene Rokpelne: Mēs nometnē esam ieradusies kuplā skaitā – veseli astoņi trijās paaudzēs. Katram bērnam sanāk savs vecvecāks. Vispirms jau nometnē vēlos uzkrāt visam gadam tās pozitīvās, ko ir iespējams gūt tikai 3x3 nometnē. Vēl es gribu mācīties pareizi vingrot, lai locītavas būtu veselā. Pēcpusdienā mēs visi sportosim, vakaros iesim uz dančiem un nīkšanu. Kopā ar jaunāko dēlu Ernestu iesim uz bēbīšu skolu, Alberts juniors mēģinās atklāt brīnumus „Brīnumzemē”.

Daiga Kļanska

ILGU MĪL LIELI UN MAZI

Pēcpusdienas ieviržu laikā grūti nepamanīt pulku labi organizētu bērnu vecumā no 5 līdz 7 gadiem. Viņi ar mirdzošām actiņām raugās uz Ilgu Reiznieci un kāri tver katru vārdu, žestu un vaibstu mīmikā, cenšoties uzminēt un izpildīt nākamo uzdevumu, kurš vēl nav uzdots. Raugoties no malas, šķiet, ka Ilgai piemīt kāda pārdabiska vara, kas liek tuvumā esošajiem lielajiem un

mazajiem kļūt par pakļāvīgu vasku viņas rokās. Katrs Ilgas tuvumā prot dziedāt, grib dejot un ņemt no dzīves labāko tā, kā to dara viņa. Ilgu mīl lieli un mazi. Un mēs esam laimīgi, ka viņa ir ar mums šeit, Smiltēnē. Ilgai šogad ar bērniem darboties palīdz Pēteris Reiters un Toms Eduards Grīnvalds.

Gundega Drava

FOTO B. Krūmiņa

IEPAZĪSTAM 13 VIETAS SMILTENĒ

Vakar, kad bijām ieradušies Smiltēnē, iekārtojušies 3 x 3 nedēļas mājvietā un paēduši gardas un sātīgas pusdienas, sekoja Smiltēnes iepazīšana. Smiltēnieši mums bija sarūpējuši atraktīvu un interesantu pastaigu, skrējieni vai velobraucienu, atbilstoši katra spējām un tehniskajam nodrošinājumam, lai atrastu pilsētā 13 interesantus objektus: viesnīcu „Brūzis”, Smiltēnes ģimnāziju, slimnīcu, tūrisma informācijas centru,

piemiņas akmeni Krišjānim Baronam, šūšanas un adīšanas salonus, A/S „Smiltēnes piens”, tirdzniecības centru „C”, bērnu laukumu, kultūras un sporta centru, pieminekli „Sašķeltā ģimene”, tējnīcu „Ka – Tē”. Tas bija aizrautīgi, azartiski un izzinoši! Paldies Ritai Rozītei un ikvienam smiltēnietim, kurš mūs sagaidīja katrā objektā, parādīja ceļu uz nākamo objektu, panāca pretim no augstā kultūras nama kalna, lai pierēģistrētu identu un

uzmundrināja pa ceļam. Startā devās 30 komandas ar dažādu dalībnieku skaitu, finišēja 27 no tām. Visveiklāk jeb 44 minūtēs un 39 sekundēs visus 13 objektus atrada Ilzes Cekules komanda, nepilnu minūti vēlāk to paveica arī Lapiņu, Grāpju un Bērziņu ģimene. Sveicam! Organizatori lūdz Toma Mirķa komandu atdod identu informācijas centrā.

Daiga Kļanska

41

42

43

44

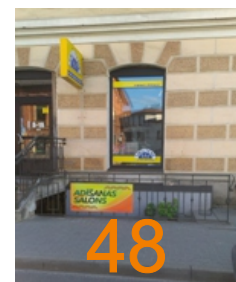
45

46

47

48

49

50

51

52

53

- 41 - Park Hotel «Brūzis», pie vārtiem
- 42 - Smiltēnes ģimnāzija, galvenā ieeja
- 43 - Smiltēnes Sarkanā Krusta slimnīca, pie ieejas
- 44 - Smiltēnes Tūrisma informācijas centrā
- 45 - Piemiņas akmens Krišjānim Baronam, pie mūzikas skolas
- 46 - Šūšanas salons

- 47 - Adīšanas salons
- 48 - C-Centrā, pie informācijas centra
- 50 - Bērnu laukums, pie teritorijas ieejas vārtiem
- 51 - Smiltēnes Kultūras un sporta centrā
- 52 - Pie pieminekļa «Sašķeltā ģimene»
- 53 - Tējnīcā «Ka-Tē»

PIRMĀ 3x3

Tieši 13 gadi mani šķir no tās vasaras, kad tradicionālajā jūlija nedēļā biju pirmajā 3x3 nometnē – Smiltēnē! Pa šo laiku, protams, esam mainījušās gan es, gan Smiltene. Cerams, ka uz labo pusi!

Bet toreiz, 2001. gadā, Smiltene tika pie 120 pakāpienu kāpnēm, kuras uzbūvēja par godu 3x3 un kuras jāva arī smiltēniešiem vieglāk tikt no Vecā parka uz Kalnamuižu. Žēl, ka skvēriņš pie baznīcas pa šo laiku ir nozudis, dodot vietu mūsdienīgam lielveikalam, bez kura jau mūs laikos nevar iztikt lielākā daļa līdzilvēku. Tāpat Smiltene vairs nav Valkas rajonā, bet no 2009. gada ir kļuvusi par novada saimnieci ar 8 pagastiem: Smiltēnes, Blomes, Brantu, Launkalnes, Variņu, Palsmanes, Grundzāles un Bilskas. Bet, vai zināt, ka Smiltēnes tehnikumam, kurā mēs lielākā daļa dzīvosim, ir jau vairāk par 90 gadiem?! Prieks, ka ir arī patstāvīgas vērtības laikā, kad diemžēl daži tehnikumi beidz pastāvēt.

Pārskatot tā gada fotoalbumu, materiālus un nometnes avīzes, daudz kas atausa atmiņā, bet neizdzēšamus nospiedumus atmiņu failos ir atstājis viss, kas noticis ar mani *pirmo reizi* šai latviskajā nometnē:

- Senču daudzīnājums Līgo kalnā ar neatkārtojamu klāt būšanu un

mistisku izjūtu gammu zem maģiskām debesīm ar mākoņiem, kuriem tik tiešām bija zelta maliņas

- ...lai gan prozaiskāka, bet ne mazāk fantastiskā sajūta pirmo reizi uzsēsties zirgam mugurā;
- Zīda apgleznošanas burvestības un ādas siksnas grūtā gala rezultāta sasniegšana;
- rakstīt un zīmēt apgūšanas prasmes nometnes avīzītei.

Katrā nometnē ir daudz lietas, ko mēs darīsim *pirmo reizi* mūžā. Visam, kas ar mums notiek pirmo reizi, ir pavisam cita atmiņas garša un smarža. Domāju, ka Kārlis ar Lienu arī nav aizmirsuši, kādā veidā izdomājuši pagarināt sev nometnes laiku. Kārlis Krūmiņš toreiz negulēja 70 stundas!

Visiem, visiem, sevišķi kas pirmo reizi piepulcējušies pasaules latviešu saimei, novēlu izmantot pēc iespējas pilnīgāk visas jaunās iepazīšanās. Šeit nometnē jūs varat iepazīties ar cilvēkiem, kurus diez vai kad satiktu. Turklāt droši uzrunājam viens otru uz „tu”! Smiltēnes nometnē man krustojās ceļi ar ļoti interesantiem un aizrautīgiem cilvēkiem:

- Uldis Siliņš – latvietis no ķenguru zemes! Par šo kungu var pierakstīt veselu avīzes numuru un tad būs par šauru, bet viņu jūs noteikti

satiksiet paši šajā Smiltēnes nometnē;

- Anna Āze no Žīguriem, kura tik ļoti dzīvo mežā, ka viņas stāstījumi par zvēriem, putniem, kokiem un visu pārējo dabu lika aizmirst laiku kā tādu. Viņa mums iemācīja 250 vecu dzīva koka lūgšanu;
- Bitinieku ģimene – nu jau daudzgadīgi nometnes vadītāji Daiga un Aldis ar savām meitām. (Kad skatos uz nometnes bērniem, tad mani, kā kustas laiks! Monta tad mācījās 6. klasē, bet nu jau raksta reportāžas un piedalās citās televīzijas lietās);
- Vineta Mačs no Floridas. 2001. gadā viņa bija pirmo reizi ne tikai 3x3 nometnē, bet Latvijā vispār. Nu jau viņa savu vecāku zemi apmeklē, cik bieži vien var un ir kļuvusi man laba draudzene. Un par mūsu tautas tērpiem un Latvijas vēsturi zina daudz vairāk par dažu labu vietējo;
- Ingeborga Blesa no Ikšķiles, kas ar savu neizsmeļamo dzīvesprieku un sparū iedvesmo visus šļauganos. Šogad atkal mans dārzs saņēma dāvanā no viņas dārza jaunas ziemcietes.

Visi iepriekš pieminētie un vēl daudz, daudz mīļo nometnieku ir kļuvuši par savējiem. Nometnes dienās ikviens „pazūd” savā izvēlētajā ievirzē, bet vakarā visi tiekamies kopīgos pasākumos, dančos un Nīkšanā. Domāju, ka kāds vēl atceras, kā mēs ar Imantu Dreiblatu un vēl daži „koristiem” zem ozola dziedājām līdz pirmajiem gaiļiem, kuri jau sauca brokastīs! Smiltēnes 3x3 nometne 2001. gadā kā primadonna man ieņēma redzamāko vietu uz 3x3 nometņu atmiņu skatuves.

Par nometni, kurā satiku *pirmo reizi* mūsu cienījamās nometnes vadītājus Inesi un Aināru Grīnvaldus, atcerēšos citā gada atmiņu avīzes numurā.

Savējā Daina Kuple

P.S. Padoms pēc pieredzes – visu nedēļu pie manis ir nometnes darba dienas un ieviržu saraksts

SILIŅŠ TRĪS PAKALNOS

Labas dienas, labi ļaudis!

Rucavu pārdzīvojis, esmu atkal klāt attīstīt latvisko kultūrvidi, kā rakstīs dzeltenajā lapiņā. Neskaitot veco gvardi, kas mani pazīst kā raibu... (vārds svītrots, it kā suns būtu kāds lamuvārds!) Daudzi no jums jautās, kas tas „es” tāds ir? Tas „es” ir Siliņš – 3 x 3 antīkā mēbele. Pēc lielas maldīšanās pa Smiltenes pilsētu, tā ap plkst. 20.30 iezēģelēju Smiltenes 3 x 3. Iepazīšanās jau gāja pilnā spēkā. Tik daudz pazīstamu seju! Bija jauki redzēt Līgu un Arnoldu Rupertus, Ilgu Reiznieci, minot vārdā tikai dažus. Es biju cerējis, ka man būs tas gods būt vecākajam nometnes dalībniekam, bet cerība izgaisa, redzot Manfredu (ASV) ar jaunu sievišķi pie sāniem. Piķis, tam zēnam ir pipars!

Jā, iebuchoju sauja manai tiešajai priekšniecībai – Grīnvalda un Kļanska māmiņām, kā mēs, senie latvieši, sakām. Saņēmu „Pakalnu Taurētāju”, kaklā pakaramu vārda zīmi, noliku savas panckas viesnīcā, tad ar glāzi „Tērvetes” uz nīkšanu, varenu dziedāšanu. Kā Šekspīrs saka: kas iet vēlū gulēt, tas agri nomodā. Tā jau arī sanāca.

Es nevaru atturēties, nekomentējis Kleopatras rakstu „Atkalredzēšanās prieki”. Viņa cita starpā raksta: „Gremdējies sevī, cik vari, laid sev klāt tos, kurus tu vari padarīt labākus...” etc., etc. un blā, blā, blā... Kas par absolūtu bleķi! Telpas trūkuma dēļ minēšu tikai Tomašūnu – es esmu laidis sēdēt sev blakus Rucavā, es esmu laidis sēdēt sev blakus Smiltēnē, un vai viņš ir

kļuvis labāks? Labāks?! Tāds pats dr... (Kļanska māmiņ, beidz cenzēt manus rakstus, velns parāvis) kā bijis.

Par Kirmuškā vispār nav vērts runāt. Absolūti bezcerīgs pāris! Varbūt Lailiņu varētu vēl mēģināt padarīt labāku, ja vien vecais „Kaijas nokrisnis” laistu man sēdēt viņai blakus (Kirmuška ir līvu vārds).

Tagad dažus vārdus par raksta autori D. Kupli. Viņa manā uzvedumā pirmajā Smiltenes 3x3 tēloja suni vārdā Kleopatra. Loma bija bez teksta, ja neskaita pāris „vau, vau”, bet viņa jau pa izrādes laiku bija aizmirsusi savu suņa vārdu. Es to nestāstu zākāšanas, bet informācijas nolūkos. Līdz rītdienai! Hasta la vista!

Uldis Siliņš

IZ DZĪVES

Ansis Bogustovs iepazīstināšanu ar ieviržu vadītājiem sāk ar solījumu, ka katru rītu mūs modinās Krišjānis Sants. Tika saklausītas sajūsminātas dāmu nopūtas, kas liek domāt, ka reti kura dāma spētu atteikties no iespējas – Krišjānis personīgi, ar kafiju, katru rītu! Tiesa gan, turpmākais lika nojaust, ka ne vienmēr Krišjānis varēs būt pats personīgi (tas, protams, ir mazliet saprotami, ņemot vērā ievērojamo dāmu skaitu saietā), bet vismaz savā vietā sūtīšot Pakalnu Taurētāju, kas vairs nav tik vilinoši, bet krīzes situācijā arī ir pieļaujami. Šorīt modināšanai tika sūtīts Taurētājs, kurš acīmredzot nebija sapratis savu uzdevumu – skaņas, ko tas dvesa caur savu *instrumentu*, vairāk līdzinājās vārgam brūnaļas mēģinājumam iepūst vecā zābakā. Gaidīsim, ko nesīs jauns rīts.

Redakcijas vērojumi – īsinot laiku, Kleopatra sāk veikt dīvainas riņķveida kustības ap karoga mastu, beigās, saprotot, ka ir pamanīta, cenšas aiz tā noslēpties. Vēlāk viņa taisnojas, ka tas nebūt neesot bijis tas, pēc kā izskatījies, vienkārši viņa esot koķetējusi ar kādu mazu puisīti (varbūt Kleopatras iedomu draudziņu?????). Lai nu paliek....

Dienas citāts – „Bērnu rotkalšanas, sievu un meitu rotkalšanas un citas kokapstrādes darbnīcas atrodas aiz šīs mājas.” (Ansis Bogustovs)
Vivita Skurule solījās, ka ja viņu nelaidīs tornī pa durvīm, viņa kāpšot tajā pa logu. Lai veicas!

Auziņu ģimenei tiek piešķirtas divas istabiņas. Lemjot, kā sadalīties, tiek izteikts priekšlikums, ka jādalās

vīriešos un sievietēs (lieki piebilst, ka Auziņu ģimenē ir viens vīrietis un piecas sievietes).

Arī gatavojoties nometnei, darba grupas meitenes ir iepazinušās ar abām divām pusēm – iekšpusi un ārpusi, kad nakts vidū meitenēm gadījies aizcirst istabiņas durvis no ārpuses tā, ka pašas paliek (citējot): „vienā naktskreklā, bez nekā”. Pārsteidzošākā esot bijusi Aināra reakcija, kad viņš esot ticis sazvanīts pēc padoma, ko darīt ar ieklemmējušos šleperi. Vienīgais, ko viņš ir spējis pateikt: „VIENĀ NAKTSKREKLĀ?.....BEZNEKĀ?”

Pēc orientēšanās pa Smiltēni leva Kalniņa Gundegai Dravai saka, ka viņa joprojām jūtas kā ezītis miglā. Uz to Gundega atbild: „Varbūt saulesbrilles vajag noņemt...”

Gundega Drava

Paldies:

LATVIJAS REPUBLIKAS
KULTŪRAS MINISTRIJA

KULTURA.LV

«Pakalnu Taurētāja» redakcija:

Daiga Kļanska (redaktore), Ieva Kalniņa, Gundega Drava, Daina Kuple, Uldis Siliņš, Iveta Spolīte (žurnālisti), Inga Savicka (maketētāja), Baiba Krūmiņa (fotogrāfe).

Redakcijas adrese: blakus Info centram; tālr. Nr. 29 808 301